

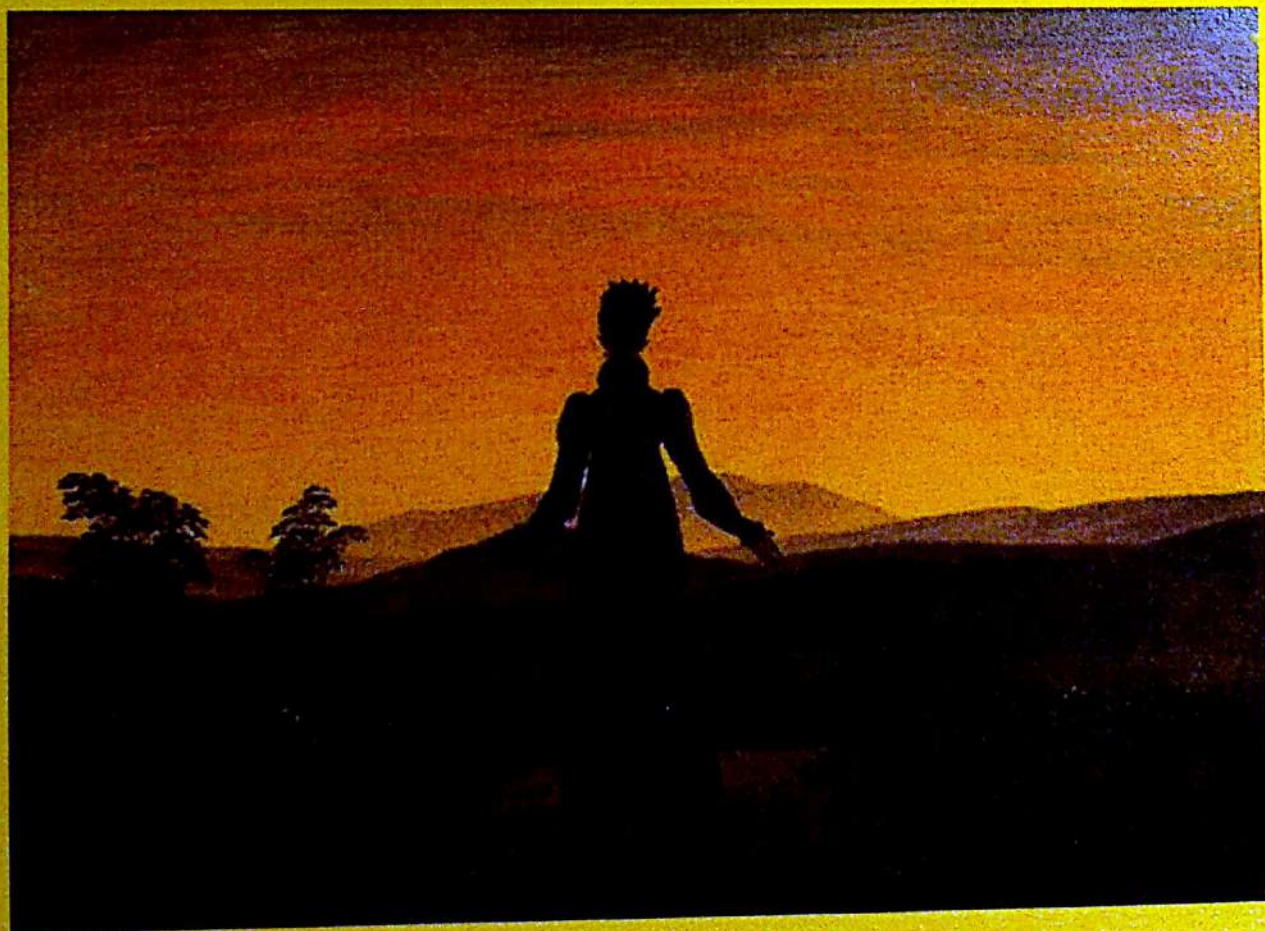
A romantikus képzelőerő elbeszélhetősége

RomKép 2. Konferencia

Jelenlét(hiány) – emlékezés – titok

Program- és rezüméfüzet

2017. december 9.



12:30-14:15 „B” Szekció
A/III. 331

Képzelőerő a kisepikában

ELNÖK: KUSPER Judit (EKE)

12:30-12:50 SURÁNYI Beáta (ELTE)
Kicsinyító képzelet

12:50-13:10 HORVÁTH Anna (SZTE)
Aki egy királynéba szerelmes. Egy Jókai novella értelmezési lehetőségei

13:10-13:30 SASS Vivien (PE)
A máshollét Petelei novellisztikájában

13:30-13:50 STROMMER Bettina (PE)
A tragikus jelenléte és hiánya a Tömörkény novellában

13:50-14:15 Vita

14:15-14:30 Kávészünet

14:30-15:55 „B” Szekció
A/III. 331

A hiánytapasztalat hatásai

ELNÖK: KUCSERKA Zsófia (PTE)

14:30-14:50 DOBOS Barna (ELTE)
Az emlékezet topográfiája és az anekdoták nosztalgikussága Pulszky Terézia emlékirataiban

14:50-15:10 KERPICS Judit (SZTE)
A távollét szerepe Jósika Júlia szövegeiben

15:10-15:30 FAZEKAS Júlia (ELTE)
Levelek a reformkori divatlapokban

15:30-15:55 Vita

Dobos Barna

(Eötvös Loránd Tudományegyetem, Klasszika-filológia, BA-hallgató)

**Az emlékezet topográfiája és az anekdoták nosztalgikussága
Pulszky Terézia emlékirataiban**

Előadásomban Pulszky Terézia 1850-ben megjelent emlékiratában (*A Memoirs of a Hungarian Lady*) az emlékezés és nosztalgia alakzatait mutatom be két határozott irányvonal mentén. Az 1848-as forradalom leverését követően az Angliába emigrált nemesasszony emlékiratában először az emlékezet topográfiáját, konkrét földrajzi helyekhez kötöttségét vizsgálom meg. Ebben a Duna játszik meghatározó szerepet, mint olyan vezérfonal, mely összeköti Bécset a Magyar Királysággal, s melyen hajózva jut el Pulszky Terézia új hazájába. Továbbá a folyó lehetőséget ad neki arra is, hogy a hajózás során felidézett földrajzi terekhez emlékeket rendeljen, melyek lehetnek a saját emlékei, vagy a kollektív történelmi hagyomány egyes elemei. Így íródik egymásra az egyéni és a kollektív emlékezet egy valós, illetve már-már absztrakt földrajzi entitás, a Duna mentén. Az előadás második felében kifejezetten az anekdotákra fókuszálok: mindez a nosztalgia kérdéskörét implikálja az elemzésben, mivel az anekdotikus beszédmódban megteremtődik az elveszett múlt *hangulata* az emigráció tapasztalataival szemben. Az egyes anekdoták nem az elbeszélő saját, személyes élményeiből, emlékeiből táplálkoznak, hanem *emlékeztetők*, a múlt felidézői, melyek a nosztalgia révén az otthonosság illúzióját teremtik meg a narratívában. Megvizsgálom, hogy milyen szerepet játszanak ezek az első olvasatra irrelevánsnak tűnő epizódok, mivel a szöveg alapvetően a magyar szabadságharc és az emigráció ügyeit szolgálta. Szövegelemzéseim abba az irányba mutatnak, hogy Pulszky Terézia emlékiratában az anekdoták töltik ki a jelenlét hiányát, az örökös visszatérés lehetőségét teremtve meg a narratívában.

Fazekas Júlia

(Eötvös Loránd tudományegyetem,
Irodalom- és Kultúratudomány, MA-hallgató)

Levelek a reformkori divatlapokban

A reformkori divatlapokban különösen kedvelt és rendkívül gyakori a levélforma. Hatványozottan igaz ez az *Életképekre*, egy korabeli kritikus megjegyzés szerint a